

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD, a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu **J. N.**, bytom v B., právne zastúpeného JUDr. T. H. advokátom so sídlom v B., proti žalovanému **Ministerstvu obrany Slovenskej republiky**, Kutuzovova ul. č. 8, Bratislava, o výšku výsluhového dôchodku, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 15. novembra 2007, č. k. 1S 33/06-36, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 15. novembra 2007, č. k. 1S 33/06-36 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie žalovaného z 29. novembra 2005 číslo SELUZ-1111-45/2005 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Účastníkom náhradu trov konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 15. novembra 2007, č. k. 1S 33/06-36, zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 29. novembra 2005 číslo SELUZ-1111-45/2005, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia z 21. októbra 2005, číslo 65101024217906/9-VUSZ/DO2 na základe ktorého bol žalobcovi znížený výsluhový

dôchodok od 1. novembra 2005 na sumu 11 553 Sk mesačne.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie aj postup správnych orgánov boli v súlade so zákonom. Stotožnil sa so závermi žalovaného, že pri výpočte výšky výsluhového dôchodku profesionálneho vojaka nebolo možné zohľadniť pre výšku vymeriavacieho základu náhradu za nevyčerpanú časť riadnej dovolenky na zotavenie, lebo služobný príjem za nevyčerpanú časť riadnej dovolenky za rok 2002 nebol žalobcovi vyplatený v rozhodujúcom kalendárnom roku 2002, ale až v januári 2003.

Krajský súd poukázal na skutočnosť, že riadnu dovolenku môže profesionálny vojak čerpať v tom roku, za ktorý mu patrí a v prípade, že ju do konca tohto roku nevyčerpal, môže tak urobiť až do konca nasledujúceho kalendárneho roku. Napriek tomu, že žalobca bol ku dňu 31. decembra 2002 prepustený zo služobného pomeru vojaka, náhrada za nevyčerpanú dovolenku mu bola vyplatená až v januári 2003. Súd prvého stupňa preto nepovažoval za rozhodujúce, že nevyčerpané dni riadnej dovolenky patrili za rok 2002, pretože nárok na kompenzáciu v podobe služobného príjmu za tieto dni nevyčerpanej dovolenky vznikol až v roku 2003.

Služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku patriacu za rok 2002 mohol byť žalobcovi vyplatený len v prípade, ak by dovolenka nebola vyčerpaná do 31. decembra 2002, t. j. do skončenia služobného pomeru, nárok na služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku patriacu za rok 2002 vznikol žalobcovi až v roku 2003. Nemohol byť preto zahrnutý do vymeriavacieho základu pre výpočet výsluhového dôchodku žalobcu.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší. Podanie odvolania odôvodnil tým, že krajský súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav, nakoľko služobný príjem patriaci za výkon služby v poslednom kalendárnom mesiaci kalendárneho roka, ktorý bol zároveň rozhodujúcim obdobím na výpočet dávok výsluhového zabezpečenia, sa vyplatí tiež až po uplynutí takéhoto kalendárneho mesiaca a roka, pričom je nesporné, že takýto služobný príjem patril za kalendárny rok, ktorý je uvedeným rozhodujúcim obdobím.

Tiež tvrdil, že náhrada za nevyčerpanú riadnu dovolenku sa započítava

do vymeriavacieho základu na vymeranie poistného na výsluhové zabezpečenie, a preto sa musí započítať aj do základu na výpočet dávok výsluhového zabezpečenia, keďže podľa § 60 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z. z.“) sú obidva tieto základy rovnaké. Poukázal pritom na viacero usmernení žalovaného, podľa ktorých sa vypočítavali dávky výsluhového zabezpečenia profesionálnych vojakov, pričom posledné z nich, platné do 9. decembra 2004 obsahovalo vzorec, podľa ktorého sa pri výpočte výsluhového dôchodku zohľadňoval aj služobný príjem vyplatený za nevyčerpanú riadnu dovolenku.

Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil, alebo zmenil a jeho žalobe vyhovel.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu poukázal na skutočnosť, že na žalobcu sa vzťahuje § 60 ods. 5 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z., podľa ktorého priemerný služobný príjem profesionálneho vojaka je tvorený súčtom tam uvedených príjmov, ktoré vojakovi patrili za príslušný kalendárny rok (teda musel na ne vzniknúť nárok) vydelené celkovým počtom dní, za ktoré boli uvedené príjmy v rozhodujúcom kalendárnom roku vyplatené a vynásobí príslušným koeficientom. Pokiaľ ide o služobný príjem, zákon č. 380/1997 Z. z. o peňažných náležitostiach vojakov (ďalej len „zákon č. 380/1997 Z.z.“) výslovne vymedzoval, čo tvorí služobný príjem profesionálneho vojaka. V uvedenom zákonom ustanovení však služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku uvedený nie je, takýto príjem nie je ani osobitným príplatkom ani odmenou a nezapočítava sa do vymeriavacieho základu na určenie poistného na výsluhové zabezpečenie (§ 98 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z. z.). Navrhol preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (podľa § 10, § 246c a § 250ja OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu treba vyhovieť.

Právne vzťahy týkajúce sa sociálneho zabezpečenia profesionálnych vojakov sú predmetom samostatnej právnej úpravy, pričom rozhodujúcimi právnymi predpismi, podľa ktorých postupovali správne orgány pri výpočte výsluhového dôchodku žalobcu bol zákon

č. 328/2002 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2003, zák. č. 380/1997 Z. z. a zákon č. 370/1997 Z. z. o vojenskej službe (ďalej len zákon č. 370/1997 Z. z.“).

Podľa § 119 zákona č. 370/1997 Z. z. profesionálnemu vojakovi patrí za nevyčerpanú riadnu dovolenku alebo za jej pomernú časť služobný príjem zodpovedajúci počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky, ak riadnu dovolenku alebo jej pomernú časť nemohol vyčerpať ani do konca nasledujúceho kalendárneho roku z dôvodu neudelenia riadnej dovolenky alebo z dôvodov uvedených v § 34 ods. 1 písm. a) až d).

Podľa § 60 ods. 1, ods. 5 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. základ na výpočet výsluhového príspevku, odchodného, úmrtného, výsluhového dôchodku a invalidného výsluhového dôchodku policajta sa zistí z priemerného služobného platu podľa odseku 3 a u profesionálneho vojaka z priemerného služobného príjmu podľa odseku 5 v príjmovom najlepšom ukončenom kalendárnom roku v období posledných desiatich ukončených kalendárnych rokov pred dňom skončenia služobného pomeru, ak ďalej nie je ustanovené inak.

Priemerný služobný príjem profesionálneho vojaka, ktorý je odmeňovaný podľa osobitného predpisu, je priemer súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98).

Takto zistený súčet sa vydolí celkovým počtom dní, za ktoré boli uvedené príjmy v rozhodujúcom kalendárnom roku vyplatené, a vynásobí sa koeficientom 30,417.

Podľa § 98 ods. 3 písm. a/ až c/ citovaného zákona vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie profesionálneho vojaka odmeňovaného podľa osobitného predpisu tvorí služobný príjem, osobitné príplatky a doplatok k služobnému príjmu, ktorý patrí

profesionálnemu vojakovi v rozhodujúcom období a ktorý je predmetom dane z príjmu fyzických osôb s výnimkou príjmov oslobodených od tejto dane.

Podľa § 3 ods. 2 písm. a/ až t/ zákona č. 380/1997 Z. z. služobný príjem (profesionálneho vojaka) tvorí funkčný plat, hodnotný príplatok, prídavok za výsluhu rokov, príplatok za riadenie, príplatok za zastupovanie, príplatok za výkon zamestnania v noci, príplatok za výkon zamestnania v sobotu a v nedeľu, príplatok za výkon zamestnania vo sviatok, príplatok za výcvik v poľných podmienkach, príplatok za výkon dozornej, strážnej a poriadkovej služby, príplatok za bojovú pohotovosť, príplatok za spravodajskú činnosť, príplatok leteckému personálu, príplatok výsadkárom, osobný príplatok, príplatok príslušníkom Vojenskej polície, príplatok za výkon kontrolnej činnosti, príplatok príslušníkom útvaru rýchleho nasadenia, príplatok za zdravotnícku starostlivosť.

Odvolačí súd na rozdiel od krajského súdu dospel k záveru, že nárok na vyplatenie služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku vznikol žalobcovi v deň skončenia služobného pomeru, teda 31. decembra 2002 a nie až po skončení služobného pomeru, teda v roku 2003. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné započítať služobný príjem za nevyčerpanú dovolenku v roku 2002 do služobného príjmu za rok 2002, a preto bolo potrebné tento príjem započítať do základu pre výpočet dávok výsluhového dôchodku.

Navyše z uvedených ustanovení zákona vyplýva, že služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku sa mal započítať do základu pre určenie dávok výsluhového zabezpečenia z dôvodu, že zákon presne vymedzoval, čo tvorí služobný príjem ale aj z dôvodu, že služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku bolo potrebné započítať do vymeriavacieho základu na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie v rozhodnom období a odvieť ho poisťovni na základe dodatočného odvodu za posledný mesiac trvania služobného pomeru.

Pokiaľ žalobca v odvolaní tvrdil, že náhrada za nevyčerpanú riadnu dovolenku sa započítava do vymeriavacieho základu na vymeranie poistného na výsluhové zabezpečenie, odvolací súd poukazuje na to, že zo záznamu o plate žalobcu na rok 2002 vyplýva, že náhrada za nevyčerpanú dovolenku vo výške 3 620 Sk mu bola vyplatená v plnej výške a patrila za rok 2002, nebola však započítaná do vymeriavacieho základu pre výsluhové zabezpečenie v roku 2002, hoci sa tak malo stať.

Pokiaľ sa žalobca odvolával na usmernenia žalovaného obsahujúce rôzne vzorce pre výpočet dávok výsluhového zabezpečenia odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že interné predpisy orgánu verejnej správy nie sú všeobecne záväzným predpisom, preto ich nedodržanie nemá za následok prípadnú nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu a pre súd nie sú záväzné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav ale otázku výšky vymeriavacieho základu pre výpočet výsluhového dôchodku žalobcu nesprávne právne posúdil.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu vyhovel a rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil ako je uvedené vo výroku rozsudku podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 220 OSP.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 151 ods. 2 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo úspešný žalobca náhradu trov konania nevyčíslil a žalovaný v konaní nebol úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 24. septembra 2009

JUDr. Elena Zavadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová